

Član 35.

VJERODOSTOJNOST TEKSTOVA

Original ove Konvencije, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku jednako vjerodostojni, polaže se kod depozitara, koji ugovornim stranama šalje njene ovjerene kopije.

U POTVRDU NAVEDENOG, DOLJE POTPISANI, PROPISNO OVLAŠTENI U TU SVRHU, POTPISALI SU OVU KONVENCIJU.

Sastavljeno u Beču, 17. juna 1994. godine.

Član 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Број 01-011-2763-16/09
28. октобра 2009. године
Сарајево

Predsjedavajući
Željko Komšić, s. r.

20

Temeljem članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH broj 443/09 od 19. listopada 2009. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 63. sjednici, održanoj 28. listopada 2009. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI AMANDMANA NA KONVENCIJU O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA, MEĐUNARODNE AGENCIJE ZA ATOMSKU ENERGIJU, BEČ, 8. SRPNJA 2005. GODINE

Članak 1.

Ratificiraju se Amandmani na Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala Međunarodne agencije za atomsku energiju - *Beč 8. srpnja 2005. godine.*

Članak 2.

Tekst Amandmana u prijevodu glasi:
IAEA - Međunarodna agencija za atomsku energiju

KONVENCIJA O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

AMANDMANI

U ime generalnog ravnatelja Međunarodne agencije za atomsku energiju, kao depozitar za Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala (Konvencija), usvojenu 26. oktobra 1979. godine, ovim potvrđujem da je dokument u prilogu točan i potpun primjerak originalnih Amandmana na Konvenciju.

Amandmani u prilogu usvojeni su u Beču 8. srpnja 2005. godine, na Konferenciji na kojoj su razmatrani prijedlozi amandmana na Konvenciju, a koja se održana u sjedištu IAEA od 4. do 8. srpnja 2005. godine.

Johan Rautenbach
Ravnatelj
Ured za pravne poslove
Za GENERALNOG RAVNATELJA
29. travanj 2008. godine

AMANDMANI

NA KONVENCIJU O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

1. Naslov Konvencije o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, usvojene 26. listopad 1979. (u daljnjem tekstu: "Konvencija"), zamjenjuje se sljedećim naslovom:

KONVENCIJA O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA I NUKLEARNIH OBJEKATA

2. Preambula Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:
DRŽAVE-POTPISNICE OVE KONVENCIJE,

PRIZNAJUĆI pravo svih Država na razvoj i primjenu nuklearne energije u mirnodopske svrhe, te njihov legitimni interes za potencijalne prednosti koje se mogu ostvariti od mirnodopske primjene nuklearne energije,

UVJERENE u potrebu za olakšavanjem međunarodne suradnje i prijenosa nuklearne tehnologije u svrhu mirnodopske primjene nuklearne energije,

IMAJUĆI U VIDU ciljeve i principe Povelje Ujedinjenih naroda u svezi održavanja međunarodnog mira i sigurnosti i promoviranja dobrosusjedskih i prijateljskih odnosa i suradnje između Država,

SMATRAJUĆI da će se prema uvjetima iz članka 2. paragrafa 4. Povelje Ujedinjenih naroda "Sve članice u svojim međunarodnim odnosima uzdržavati od prijetnje uporabom sile

u odnosu na teritorijalni integritet i političku neovisnost bilo koje države, ili na bilo koji drugi način nedosljedan s Ciljevima Ujedinjenih naroda,"

PODSJEĆAJUĆI na Deklaraciju o mjerama za eliminiranje međunarodnog terorizma, koja predstavlja aneks za rezoluciju Generalne skupštine br. 49/60 od 9. prosinca 1994,

U ŽELJI DA odagnaju potencijalne opasnosti od ilegalne trgovine, nezakonitog uzimanja i uporabe nuklearnog materijala i sabotaze nuklearnim materijalima i u okviru nuklearnih pogona, te naglašavajući da je fizička zaštita od takvih djela postala predmet rastuće zabrinutosti na nacionalnoj i međunarodnoj razini,

DUBOKO ZABRINUTE eskalacijom terorističkih djela u svijetu u svim njihovim formama i pojavnim oblicima, te prijetnjama od međunarodnog terorizma i međunarodnog kriminala,

SMATRAJUĆI da fizička zaštita predstavlja važnu ulogu u podržavanju ciljeva vezanih za neširenje nuklearnih sredstava i borbu protiv terorizma,

U ŽELJI da putem ove Konvencije daju doprinos jačanju na svjetskoj razini fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata koji se koriste u mirnodopske svrhe,

UVJERENE da prekršajna djela vezana za nuklearne materijale i nuklearne objekte predstavljaju predmet ozbiljne zabrinutosti i da postoji hitna potreba za usvajanjem odgovarajućih i djelotvornih mjera, te za jačanjem postojećih mjera, u cilju osiguravanja prevencije, pronalaženja i kažnjavanja takvih prekršajnih djela,

U ŽELJI da jačaju daljnju međunarodnu suradnju, u svrhu ustanovljavanja, sukladno nacionalnom zakonom svake od Država-potpisnica sukladno ovoj Konvenciji, djelotvornih mjera za fizičku zaštitu nuklearnog materijala i nuklearnih objekata,

UVJERENE da bi se ovom Konvencijom trebala upotpuniti bezbjednost uporabom, skladištenja i transporta nuklearnog materijala i sigurnost rada nuklearnih objekata,

POTVRĐUJUĆI da postoje formulirane međunarodne preporuke o fizičkoj zaštiti koje se povremeno ažuriraju, a kojima se mogu osigurati smjernice o suvremenim sredstvima za ostvarivanje djelotvornih razina fizičke zaštite,

POTVRĐUJUĆI također da djelotvorna fizička zaštita nuklearnog materijala i nuklearnih objekata koji se koriste u vojne svrhe predstavlja odgovornost Države koja posjeduje takav nuklearni materijal i nuklearne objekte, te shvaćajući da se

tim materijalima i objektima trenutno dodjeljuje, a da će se i u budućnosti dodjeljivati, stroga fizička zaštita,

USUGLASILE SU SE po pitanju sljedećeg:

3. U članku 1. Konvencije, poslije paragrafa (c), dodaju se dva nova paragrafa, koji glase:

(d) "nuklearni objekat" označava objekat (uključujući povezane građevine i opremu) u kom se nuklearni materijal proizvodi, prerađuje, koristi, njime se rukuje, on se skladišti ili se njime raspolaže, ako bi eventualno nanošenje štete ili ometanje rada u takvom objektu moglo dovesti do ispuštanja značajne količine radijacije ili radioaktivnog materijala;

(e) "sabotaža" označava svako namjerno djelo usmjereno na nuklearni objekat ili nuklearni materijal u potrebi, skladištenju ili transportu, kojim bi se izravno ili neizravno mogli ugroziti zdravlje i bezbjednost personala, građanstva ili okoliša, izlaganjem radijaciji ili ispuštanjem radioaktivnih supstanci.

4. Poslije članka 1. Konvencije, dodaje se novi članak 1A, koji glasi:

Članak 1A

Ciljevi ove Konvencije su da se ostvari i kontinuirano vrši na svjetskoj razini djelotvorna fizička zaštita nuklearnog materijala koji se koristi u mirnodopske svrhe, te nuklearnih objekata koji se koriste u mirnodopske svrhe; da se sprječavaju i suzbijaju prekršajna djela vezana za takav materijal i objekte u cijelom svijetu; kao i da se olakša suradnja između Država-potpisnica u tom smislu.

5. Članak 2. Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Ova Konvencija se primjenjuje na nuklearni materijal koji se koristi u mirnodopske svrhe pri uporabi, skladištenju i transportu, te na nuklearne objekte koji se koriste u mirnodopske svrhe, međutim, pod uvjetima da se članka 3. i 4. te članak 5, paragraf 4, ove Konvencije primjenjuju samo na takav nuklearni materijal dok je on u međunarodnom nuklearnom transportu.

2. Odgovornost za ustanovljenje, provedbu i kontinuirano sprovođenje režima fizičke zaštite u okviru Države-potpisnice leži potpuno na toj Državi.

3. Osim obveza koje Države-potpisnice izričito preuzmu u okviru ove Konvencije, ova Konvencija se tumači tako da se nijednim njenim elementom ne utječe na suverena prava Države.

4. (a) Ova Konvencija nijednim svojim elementom ne utječe na ostala prava, obveze niti odgovornosti Država-potpisnica po međunarodnom pravu, posebice na ciljeve i principe Povelje Ujedinjenih naroda i međunarodnog humanitarnog prava.

(b) Aktivnost oružanih snaga tijekom oružanog sukoba, onako kako se ti termini shvaćaju po međunarodnom humanitarnom pravu, a koje se rukovodi tim pravom, ne rukovodi se ovom Konvencijom, te aktivnost koju poduzima vojna sila neke Države u vršenju svojih službenih dužnosti, ukoliko se ona rukovodi drugim propisima međunarodnog prava, ne rukovodi se ovom Konvencijom.

(c) Ova Konvencija se ni u kom svom elementu ne tumači niti shvaća kao pravosnažna dozvola za korištenje niti za prijetnju korištenjem sile nad nuklearnim materijalom ili nuklearnim objektima koji se koriste u mirnodopske svrhe.

(d) Ova Konvencija nijednim svojim elementom ne predviđa niti na drugi način ozakonjuje protuzakonita djela, niti se njome isključuje sudsko gonjenje sukladno drugim zakonima.

5. Ova konvencija ne primjenjuje se na nuklearni materijal koji se koristi ili čuva u vojne svrhe, niti na nuklearni objekat u kom se takav materijal nalazi.

6. Nakon članka 2. Konvencije, dodaje se novi članak 2A, koji glasi:

Članak 2A

1. Svaka Država-potpisnica mora ustanoviti, provoditi i vršiti kontinuiranu provedbu odgovarajućeg režima fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata pod svojom jurisdikcijom, u cilju:

(a) Zaštite od krađe i drugog protuzakonitog izuzimanja nuklearnog materijala u uporabi, skladištenju i transportu;

(b) Osiguranja provedbe brzih i sveobuhvatnih mjera na lociranju, te po mogućnosti i povratu nestalog ili ukranog nuklearnog materijala; kad se taj materijal nalazi van njene teritorije, Država-potpisnica postupa sukladno članku 5;

(c) Zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata od sabotaze; te

(d) Ublažavanja ili svođenja na minimum radioloških posljedica sabotaze.

2. U provedbi paragrafa 1, svaka Država-potpisnica mora:

(a) ustanoviti i vršiti kontinuirano sprovođenje zakonodavnog i regulatornog okvira kojim se rukovodi fizička zaštita;

(b) ustanoviti ili odrediti nadležni organ ili organe odgovorne za provedbu zakonodavnog i regulatornog okvira;

(c) poduzeti druge odgovarajuće mjere neophodne za fizičku zaštitu nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

3. U provedbi obveza sukladno paragrafima 1. i 2, svaka Država-potpisnica mora, bez dovođenja u pitanje nijedne druge odredbe ove Konvencije, do razumne i praktične mjere, primjenjivati sljedeće temeljne principe fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

TEMELJNI PRINCIP A: Odgovornost Države

Odgovornost za ustanovljavanje, provedbu i kontinuirano sprovođenje režima fizičke zaštite u okviru Države leži u cjelini na toj Državi.

TEMELJNI PRINCIP B: Odgovornosti tijekom međunarodnog transporta

Odgovornost Države za osiguranje adekvatne zaštićenosti nuklearnog materijala proširuje se i na njegov međunarodni transport, sve dok se, ovisno od potrebe, ta odgovornost za propisan način ne prenese na neku drugu Državu.

TEMELJNI PRINCIP C: Zakonodavni i regulatorni okvir

Država je odgovorna za ustanovljenje i kontinuirano sprovođenje zakonodavnog i regulatornog okvira kojim se rukovodi fizička zaštita. Tim okvirom bi se trebalo predvidjeti ustanovljenje važećih zahtjeva za fizičku zaštitu i uključiti sustav za ocjenjivanje i izdavanje dozvola, te druge procedure za davanje odobrenja. U taj okvir trebalo bi uključiti sustav inspekcije nuklearnih objekata i transporta, u cilju provjere usklađenosti s važećim zahtjevima i uvjetima dozvole ili drugog dokumenta koji služi kao odobrenje, te ustanoviti sredstvo za provedbu važećih zahtjeva i uvjeta, uključujući i djelotvorne sankcije.

TEMELJNI PRINCIP D: Nadležni organ

Država bi trebala ustanoviti ili odrediti nadležni organ odgovoran za provedbu tog zakonodavnog i regulatornog okvira, i koji bi imao adekvatne ovlasti, nadležnosti i finansijske i kadrovske resurse za obavljanje dodijeljenih mu nadležnosti. Država bi trebala poduzeti korake u cilju osiguranja djelotvorne neovisnosti između funkcija nadležnog organa Države i funkcija svakog drugog tijela nadležnog za promoviranje i korištenje nuklearne energije.

TEMELJNI PRINCIP E: Odgovornost nositelja dozvola

Trebalo bi jasno odrediti odgovornosti za provedbu različitih elemenata fizičke zaštite u okviru Države. Država bi trebala osigurati da primarna odgovornost za provedbu fizičke zaštite nuklearnog materijala ili nuklearnih objekata leži na nositeljima relevantnih dozvola ili drugih dokumenata koji služe kao odobrenje (npr. prijevoznika ili špeditera).

TEMELJNI PRINCIP F: Kultura sigurnosti

Sve organizacije angažirane u fizičkoj zaštiti trebale bi pridavati odgovarajući prioritet kulturi sigurnosti, njenom razvoju i kontinuiranom sprovođenju neophodnom u cilju osiguranja njene djelotvorne provedbe u cjelokupnoj organizaciji.

TEMELJNI PRINCIP G: Prijetnja

Fizička zaštita u Državi trebala bi biti zasnovana na trenutnoj procjeni prijetnje od strane Države.

TEMELJNI PRINCIP H: Stepenovani pristup

Zahtjevi fizičke zaštite trebali bi biti zasnovani na stepenovanom pristupu, uzimajući u obzir trenutnu procjenu prijetnje, relativnu privlačnost, prirodu materijala i potencijalne posljedice povezane s neovlaštenim uklanjanjem nuklearnog

materijala i sa sabotажом nuklearnog materijala ili nuklearnih objekata.

TEMELJNI PRINCIP I: Zaštita u dubini

Zahtjevi Države vezani za fizičku zaštitu trebali bi odražavati koncept s više slojeva i metoda zaštite (strukturnih i drugih tehničkih, personalnih i organizacionih) koje neprijatelj mora prevazići ili zaobići da bi ostvario svoje ciljeve.

TEMELJNI PRINCIP J: Osiguranje kvalitete

Trebali bi se ustanoviti i provoditi politika osiguranja kvalitete i programi za osiguranje kvaliteta, u cilju osiguranja uvjerenosti o ispunjenosti određenih zahtjeva za sve aktivnosti važne za fizičku zaštitu.

TEMELJNI PRINCIP K: Planovi za izvanredne situacije

Planovi za vanredne situacije predstavljaju reakciju na neovlašteno uklanjanje nuklearnog materijala ili sabotажу nuklearnih objekata ili nuklearnog materijala te njihove pokušaje, i njih bi trebali pripremiti i na odgovarajući način izvršavati svi imaoci dozvola i relevantni organi.

TEMELJNI PRINCIP L: Povjerljivost

Država bi trebala ustanoviti zahtjeve za zaštitu povjerljivosti informacija čijim bi se neovlaštenim prikazivanjem mogla ugroziti fizička zaštita nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

4. (a) Odredbe ovog člana ne primjenjuju se ni na kakav nuklearni materijal za koji Država-potpisnica na razumnoj osnovi odluči da ne treba biti predmetom režima fizičke zaštite ustanovljenog sukladno paragrafu 1, uzimajući u obzir prirodu materijala, njegovu količinu i relativnu privlačnost, te potencijalne radiološke i druge posljedice vezane s eventualnim neovlaštenim aktom usmjerenim na njega, te na trenutnu procjenu prijetnje po njega.

(b) Nuklearni materijal koji nije predmet odredbi ovog člana sukladno alineji (a) trebao bi biti zaštićen sukladno razboritoj praksi nadzora i rukovanja.

7. Članak 5. Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Države-potpisnice utvrđuju i obavještavaju ili jedna drugu izravno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju o svojoj kontakt-točki u odnosu na predmete koji su u opsegu ove Konvencije.

2. U slučaju krađe, pljačke ili bilo kog drugog nezakonitog izuzimanja nuklearnog materijala ili vjerovatne prijetnje da bi do toga moglo doći, Države-potpisnice, sukladno svom nacionalnom pravu, moraju osigurati suradnju i pomoć do maksimalne izvodljive mjere u smislu povrata i zaštite tog materijala svakoj Državi koja to bude zatražila. Osobito:

(a) Država-potpisnica poduzima odgovarajuće korake u cilju obavještavanja što je moguće prije drugih Država za koje joj izgleda da se na njih ta situacija odnosi, o svakom eventualnom slučaju krađe, pljačke i drugog nezakonitog izuzimanja nuklearnog materijala ili o vjerovatnoj prijetnji da bi do toga moglo doći, te u cilju, ovisno od potrebe, obavještavanja Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija;

(b) Pri tome, ovisno od potrebe, Države-potpisnice vrše razmjenu informacija međusobno, te s Međunarodnom agencijom za atomsku energiju i s drugim relevantnim međunarodnim organizacijama, u cilju zaštite nuklearnog materijala na koji je prijetnja usmjerena, uz provjeru nedirnutosti transportne ambalaze ili povrat nezakonito izuzetog nuklearnog materijala, te:

(i) vrše koordinaciju svojih napora putem diplomatskih i drugih dogovorenih kanala;

(ii) po zahtjevu pružaju pomoć;

(iii) osiguravaju vraćanje povraćenog nuklearnog materijala ukradenog ili nestalog zbog gore navedenih događaja.

Sredstva i načine za provedbu te suradnje utvrđuju dotične Države-potpisnice.

3. U slučaju vjerovatne prijetnje sabotажом nuklearnog materijala ili nuklearnog objekta ili u slučaju njihove sabotaje, Države-potpisnice moraju do maksimalnog izvodljivog omjera, sukladno svom nacionalnom pravu i sukladno svojim

relevantnim obavezama po međunarodnom pravu, surađivati na sljedeći način:

(a) Ako Država-potpisnica ima saznanja o vjerovatnoj prijetnji sabotажом nuklearnog materijala ili nuklearnog objekta u nekoj drugoj Državi, prva Država će odlučiti o odgovarajućim koracima koji se trebaju poduzeti u cilju obavještavanja te Države što je prije moguće, te po potrebi i Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija o toj prijetnji, u cilju sprječavanja te sabotaje;

(b) U slučaju sabotaje nuklearnog materijala ili nuklearnog objekta u Državi-potpisnici, te ako su po njenom mišljenju vjerovatno radiološki ugrožene i druge Države, prva Država mora, bez dovođenja u pitanje svojih ostalih obveza po međunarodnom pravu, poduzeti odgovarajuće korake u cilju obavještavanja što je prije moguće Države ili Država koje su vjerovatno radiološki ugrožene, te obavještavanja po potrebi i Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija, u cilju svođenja na minimum ili ublažavanja njenih radioloških posljedica;

(c) Ukoliko u kontekstu alineja (a) i (b), Država-potpisnica zatraži pomoć, svaka Država-potpisnica kojoj je upućen zahtjev za pomoć mora promptno odlučiti i obavijestiti Državu-potpisnicu koja je zahtjev dostavila, izravno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju, o tome da li je u poziciji da može pružiti zatraženu pomoć i o opsegu i uvjetima pomoći koja se može pružiti;

(d) Koordinacija suradnje sukladno alinejama (a) do (c) vrši se putem diplomatskih ili drugih dogovorenih kanala. Sredstva i način provedbe te suradnje utvrđuju na bilateralnoj ili multilateralnoj osnovi dotične Države-potpisnice.

4. Države-potpisnice međusobno surađuju i vrše konsultacije, po potrebi, izravno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija, u cilju pribavljanja smjernica o projektiranju, održavanju i unaprjeđivanju sustava fizičke zaštite nuklearnog materijala u međunarodnom transportu.

5. Država-potpisnica može po potrebi surađivati ili vršiti konsultacije s drugim Državama-potpisnicama izravno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija, u cilju pribavljanja njihovih smjernica o projektiranju, održavanju i unaprjeđivanju svog nacionalnog sustava fizičke zaštite nuklearnog materijala u domaćoj uporabi, skladištenju i transportu, te nuklearnih objekata.

8. Članak 6. Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Države-potpisnice moraju poduzeti odgovarajuće mjere sukladno svom nacionalnom pravom u cilju zaštite povjerljivosti svih eventualnih informacija koje prime u povjerenju posredstvom odredbi ove Konvencije od neke druge Države-potpisnice ili putem učešća u bilo kojoj aktivnosti koja se provodi u okviru ove Konvencije. Ako Države-potpisnice dostavljaju informacije međunarodnim organizacijama ili Državama koje nisu potpisnice ove Konvencije u povjerenju, moraju se poduzeti koraci da se osigura zaštita povjerljivosti tih informacija. Država-potpisnica koja je primila informacije u povjerenju od neke druge Države-potpisnice smije te informacije dostaviti trećim osobama samo uz pristanak te Države-potpisnice.

2. Ovom Konvencijom se od Država-potpisnica ne zahtijeva dostavljanje nikakvih informacija koje njima nije dozvoljeno saopćavati sukladno međunarodnom pravu, niti onih kojima bi se ugrozila sigurnost dotične Države ili fizička zaštita nuklearnog materijala ili nuklearnih objekata.

9. Članak 7, paragraf 1. ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Namjerno činjenje:

(a) akta bez zakonskog ovlaštenja a koji predstavlja prijem, posjedovanje, uporabu, prijenos, izmjenu, uništavanje ili raznošenje nuklearnog materijala, kojim se uzrokuje ili je vjerovatno da će se uzrokovati smrt ili ozbiljno ranjavanje osoba ili značajna šteta po imovinu ili okoliš;

(b) krađe ili pljačke nuklearnog materijala;

(c) pronevjere ili prevare u cilju pribavljanja nuklearnog materijala;

(d) akta koji predstavlja prijenos, slanje ili kretanje nuklearnog materijala u ili van Države bez zakonskog ovlaštenja;

(e) akta usmjerenog na neki nuklearni objekat, ili akta kojim se ometa rad nuklearnog objekta, gdje prekršitelj namjerno uzrokuje, ili gdje zna da će tim aktom vjerovatno uzrokovati, smrt ili ozbiljno ranjavanje osoba ili značajnu štetu po imovinu ili okoliš izlaganjem radijaciji ili otpuštanjem radioaktivnih supstanci, osim ako taj akt nije poduzet u skladu s nacionalnim pravom Države-potpisnice na teritoriji koje se nuklearni objekat nalazi;

(f) akta koji predstavlja zahtjev za predaju nuklearnog materijala prijetnjom ili uporabom sile ili bilo kojim drugim oblikom zastrašivanja;

(g) prijetnje:

(i) da će se nuklearni materijal upotrijebiti za uzrokovanje smrti ili ozbiljnog ranjavanja osobe, značajne štete po imovinu ili okoliš, ili za činjene prekršajnog djela iz alineje (e), ili

(ii) da će se počiniti prekršajno djelo opisano u alinejama (b) i (e), u cilju primoravanja fizičke ili pravne osobe, međunarodne organizacije ili Države da počinu ili da se suzdrži od počinjenja nekog akta;

(h) pokušaja činjenja bilo kog od prekršajnih djela opisanih u alinejama (a) do (e);

(i) akta koji predstavlja učešće u bilo kom od prekršajnih djela opisanih u alinejama (a) do (h);

(j) akta bilo kog lica koje organizira ili druge usmjerava na počinjenje prekršajnog djela opisano u alinejama (a) do (h); te

(k) akta kojim se doprinosi počinjenju bilo kog od prekršajnih djela opisanih u alinejama (a) do (h) od strane grupe osoba koje postupaju sa zajedničkim ciljem; a takvo djelo je međunarodne prirode i:

(i) ili se čini u svrhu vršenja kriminalne aktivnosti ili kriminalnih ciljeva te grupe, gdje se kod takve aktivnosti ili ciljeva radi o počinjenju prekršajnog djela opisano u alinejama (a) do (g), ili

(ii) se čini uz svijest o namjeri te grupe da počinu prekršajno djelo opisano u alinejama (a) do (g) predstavlja prekršaj koji je kažnjiv u svakoj Državi-potpisnici po njenom nacionalnom pravu.

10. Poslije članka 11. Konvencije, dodaju se dva nova članka, članak 11A i članak 11B, koji glase:

Članak 11A

Nijedno od prekršajnih djela predviđenih u članku 7. neće se uzimati u obzir u svrhu izručenja niti uzajamne pravne pomoći, kao politički prekršaj niti kao prekršaj povezan s političkim prekršajem, niti kao prekršaj potaknut političkim motivima. U skladu s tim, zahtjev za izručenje ili za uzajamnu pravnu pomoć zasnovan na takvom prekršaju ne smije se odbaciti samo po osnovu toga da se on tiče političkog prekršaja ili prekršaja povezanog s političkim prekršajem, ili prekršaja potaknutog političkim motivima.

Članak 11B

Ova Konvencija se ni u jednom svom elementu ne tumači tako da se nameću obveze izručenja niti pružanja uzajamne

Članak 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenome glasniku BiH" na hrvatskome, srpskom i bosanskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Број 01-011-2736-28/09
28. listopada 2009. године
Сарајево

Предсједатељ
Џелјко Комшић, v. r.

На основу члана V. 3. д) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПСБиХ, број 443/09 од 19. октобра 2009. године), Предсједништво Босне и Херцеговине на 63. сједници, одржаној 28. октобра 2009. године, донијело је

правне помоћи, ако Држава-potpisница којој је заhtjev upućen има материјалну основу да сматра да је заhtjev за изручење за преkršajна djela предвиђена у чланку 7. или за узajамну правну помоћ у односу на таква преkršajна djela достављен у сврху судског gonjenja или кањжаванја неке особе због расне или вјерске припадности, држављанства, етничког поријекла или политичког увјерења те особе, или да би се излажењем усусрет таквом заhtjevu из предрасуде нашкодило тој особи из било којих тих разлога.

11. Poslije članka 13. ove konvencije, dodaje se novi članak 13A, koji glasi:

Članak 13A

Ova Konvencija nijednim svojim elementom neće utjecati na prijenos nuklearne tehnologije u mirnodopske svrhe koji se obavlja u cilju jačanja fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

12. Članak 14, paragraf 3. ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

3. Tamo gdje se u prekršajnom djelu radi o nuklearnom materijalu u domaćoj uporabi, skladištenju ili transportu, a i navodni prekršitelj i nuklearni materijal i dalje su na teritoriji Države-potpisnice u kojoj je prekršajno djelo počinjeno, ili tamo gdje se u prekršajnom djelu radi o nuklearnom objektu a navodni prekršitelj i dalje se nalazi na teritoriji Države-potpisnice u kojoj je prekršajno djelo počinjeno, ova Konvencija se ni u jednom svom elementu ne tumači tako da se njome od Države-potpisnice zahtijeva da dostavi informacije u svezi krivičnog postupka po osnovu takvog prekršajnog djela.

13. Članak 16. ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Depozitar zakazuje konferenciju Država-potpisnica pet godina nakon stupanja na snagu Amandmana usvojenog 8. srpnja 2005, u cilju razmatranja provedbe ove Konvencije i njene adekvatnosti u smislu preambule, cijelog njenog operativnog dijela i aneksa, u svjetlu tadašnje pretežne situacije.

2. U razdobljima od najmanje pet godina nakon toga, većina Država-potpisnica može, dostavljanjem prijedloga u tom smislu depozitaru, ostvariti zakazivanje narednih konvencija u istom cilju.

14. Fusnota b/ Aneksa II ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

b/ Materijal koji nije ozračen u reaktoru ili materijal ozračen u reaktoru ali s razinom radijacije jednakim ili manjim od 1 greja na sat (100 rada na sat) na jedan metar bez zaklona.

15. Fusnota e/ Aneksa II ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

e/ Ostalo gorivo koje je zbog svog originalnog fisionog sadržaja klasificirano u Kategoriju I ili II prije ozračenja, može se umanjiti za jednu razinu kategorije dok razina radijacije iz tog goriva premašuje 1 greja na sat (100 rada na sat) na jedan metar bez zaklona.